

stattet af Sogneraadet, og, hvad der maaske er endnu mere tvivlsomt, hvad Rigtigheden angaar, det skal i Henhold til § 20, 5te Stykke, staa enhver Ejer eller Bruger frit for selv at foretage Skorstensrensningen.

Af Landstingsordførers Udtalelser, Spalte 685, vil man se, dels at Flertallet i Landstingsudvalget egentlig var imod at forringe Regeringsforslaget paa dette Punkt, dels af hvilke Grunde man alligevel har bøjlet sig for at opnaa den fulde Enighed i Udvalget, som i øvrigt var ønskelig. Naar jeg omsider tiltraadte disse Forringelser, var det selvfølgelig ogsaa af Hensyn til denne Enighed, men nogen helt ren Samvittighed paa dette Punkt vilde jeg ikke have, hvis jeg skulde erklære dette Kompromis for sagligt fuldt forsvarligt.

Den tredje Indrømmelse vedrører Reglerne om Brandvæsenets Ordning, særlig Spørgsmaalet om, hvorvidt der, som foreslaaet i Regeringsforslagets § 31, skulde være mindst een transportabel Sprøjte m. v. i hver Kommune og i enhver Brandkreds de i øvrigt fornødne Haandslukningsredskaber, Spande, Økser, Brandhager o. s. v. Mod denne Bestemmelse, som Regeringen altsaa havde foreslaaet, blev der rejst megen og stærk Modstand i Landstinget, idet man sagde, at det vilde medføre alt for stor Bekostning, Sprøjten vilde ikke gøre nogen eller i alt Fald kun ringe Nytte, fordi den tidt vilde komme for sent, og ogsaa fordi der ofte vilde mangle Vand. Alligevel tror jeg ikke, det kan benægtes, at Sprøjten mange Gange har gjort god Nytte, navnlig ved at muliggøre at faa Personer og særlig Kreaturer ud af de brændende Huse. Naar det desuagtet endte med Enighed om at lade de to første Stykker i § 31 i Regeringens Lovforslag udgaa, var det under Hensyn til, at der er ved at vokse en helt ny Ordning af Brandvæsenet op, særlig baseret paa den saakaldte Ellehammer-Sprøjte og Falcks Zone-Brandvæsen. Falcks Zone-Brandvæsen har vist sig at gøre stor Nytte mange Steder, og Udvalgets Flertal mente i det hele, at disse nyere Systemer kunde give Haab om, at der vilde kunne komme en tilfredsstillende Ordning af Brandvæsenet ud af det, selv om man gik bort fra Regeringens Paalæg om, at hver eneste Kommune paa Landet skulde have en selvstændig Sprøjte. For øvrigt skal jeg i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at §§ 26 og 31 indeholder Ventiler, som maaske kan hjælpe til Anskaffelse af flere Sprøjter, end man nu formoder vil blive Tilfældet efter Landstingets Forslags Vedtagelse her i dette høje Ting, altsaa efter at Bestemmelsen om, hvad der absolut skal

anskaffes, er gaaet ud. Der staar nemlig i § 26, at „det paahviler enhver Kommune at organisere og opretholde et Brandvæsen, som under Hensyn til Udstrækningen og Arten af Bebyggelsen i Kommunen, Befolkningstætheden m. m. er i Stand til at yde et forsvarligt Rednings- og Slukningsarbejde“. I den Anledning skal der affattes en Vedtægt, som skal godkendes af Amtmanden, men i § 31 staar der, at Sagen, saafremt en Kommune ikke anskaffer de efter Amtmandens Opfattelse nødvendige Brandredskaber, skal forelægges Amtsrådet til Afgørelse. Der er altsaa her en Mulighed for, at der, hvis Amtsrådet griber ind, kan blive gjort noget.

Af de Bemærkninger, jeg her har gjort vedrørende de mest diskutabile Ændringer, der er gennemført i Landstinget, vil det ses, at Indrømmelserne paa disse tre Punkter har forringet Regeringens Lovforslag betydeligt, set fra Brandsikkerhedens Synspunkt, og det er ingenlunde ligegyldigt, hvad man vil indrømme, naar man hører, at Ildebrande antages at paaføre Landet et Tab af 10 Menneskeliv, 700 Kreaturer og 40 Mill. Kr. pr. Aar. Paa den ene Side maa jeg altsaa, selv om jeg har anbefalet det foreliggende Lovforslag, anmode Tinget om at overveje, om de Indrømmelser, der er gjort for Opnaelsen af en ny Brandpolitilov, er for store, eller er forsvarlige. Paa den anden Side vil jeg altsaa gerne slutte med at sige, at der trænges saa meget til en saadan ny Lov paa dette Omraade, at jeg under alle Omstændigheder, ogsaa under Hensyn til de meget indgaaende og omfattende Forhandlinger i Landstinget, maa anmode om Vedtagelsen af en saadan Lov snarest muligt, altsaa om Lovforslagets hurtige og velvillige Behandling i dette høje Ting.

N. P. Nielsen: Der har i en lang Aarrække været Ønsker om en gennemgribende Ændring i Brandpolitiloven, og disse Ønsker stammer naturligvis særlig fra Brandforsikringselskaber, Repræsentanter for Brandvæsenet, Politimestre, Sogneraad, Bygningshaandværkere og i øvrigt den almindelige Befolkning. Justitsministeren har gjort Rede for de Forsøg, der gennem en lang Aarrække har været gjort, og for, hvorledes det Lovforslag, som Regeringen oprindelig har fremsat, i Landstinget har faaet den Skikkelse, hvori Lovforslaget her fremtræder. Justitsministeren var inde paa forskellige Enkeltheder, men sluttede med, at han lagde særlig stærk Vægt paa at faa Lovforslaget gennemført, selv om det maatte siges at være reduceret i Forhold til, hvad der var